

JAKO MARIA...

Letos bude advent asi trochu, možná hodně neobvyklý. Je to dobře, nebo špatně? Možná by se nám chtělo brblat, že být pořád zavření doma je za trest. Měli jsme přece toho na advent tolik naplánováno. Chtěli jsme, aby to bylo jako každým rokem.

A letos to je tak divné, nemůžeme do kostela, nemůžeme na roráty, ani si v kostele nezazpíváme "Z nebe posel vychází"...

O čem to vlastně je? O podobné situaci, jakou zažíváme. Ty naše představy a naše plány. Ty naše zvyky, jak to vždycky bylo, jak to má být.

Maria, tu překvapivou změnu přece s pokorou a v klidu přijala. Opravdu? Nebyla náhodou plná obav? Že by ji ta zvláštní situace, která totálně zkrížila její plány, nepřekvapila? V evangeliu je to sice naznačeno, ale možná, že to bylo intenzívnější. Že ta situace, která nastala, byla tak nezvyklá, že ji to muselo hodně vykolejit.

Jak reagovala Maria? "Velebí má duše Hospodina, Duch můj plesá v Bohu, mém Spasiteli". Myslím, že k tomuto chvalozpěvu se musela dopracovat. K těmto slovům se musela přimět, nějak k nim dospět. Asi to chvíli trvalo. Nebylo to, jako mávnutím proutku. "Sice jsi mi, Bože, totálně převrátil život naruby, ale jsem okamžitě v pohodě." Třeba na to potřebovala celou tu dlouhou cestu k Alžbětě.

Maria začala chválit Pána. Začala ho chválit za to, jaký je, co učinil. Začala mu děkovat. V této opravdu divné, zvláštní, neobvyklé situaci. "Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli!"

Třeba jsme letos ten neobvyklý advent dostali jako dar. Dar: opravdu se zastavit (nic jiného nám nezbyvá) a být sám se sebou, být s Pánem. Dar přijímat pomoc (další adventní postava - Alžběta), poděkovat, pochválit, radovat se spolu s tím, kdo mi zavolal, kdo mi přinesl nákup, kdo mi koupil léky, kdo si na mě vzpomněl... Dar být ve spojení s blízkými trochu jinak. Napsat dopis. Zatelefonovat. Uvědomit si, co mám, koho mám, co jsem vše prožil dobrého. Děkovat. Chválit. Být vděčný.

Přejeme vám, ať je tento neobvyklý advent naplněn chválou, radostí, pokojem, blízkostí.

redakce

Výzva k bdělosti

Mk 8, 5 - 13,33-37

Drazí přátelé,

vstupujeme do adventní doby, která nás připravuje na příchod Pána Ježíše Krista. V adventní době však nejde, jak si mnozí myslí, jen o přípravu na Vánoce, na narození Ježíše Krista. Máme se připravovat také na příchod Pána (na paruzii), tedy na jeho druhý příchod, který bude na konci věků. Celou adventní dobu však můžeme využít také jako dobu přípravy na osobní setkání s Ježíšem, které se uskuteční v hodině naší smrti.

Hlavní téma úryvku evangelia z 1. adventní neděle je bdělost a čtenáři jsou opakovaně vyzýváni k tomuto postoji. “Mějte se na pozoru, bděte.” “Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde.” “Co vám říkám, říkám všem: Bděte!”

Tento postoj bdělosti není cizí v dnešní době. Máme různé organizace nebo povolání, které jsou na tomto postoji doslova založeny. Ať jsou to hasiči, lékaři, policisté, strážníci, hlídači. Máme organizace, které bdí proti terorismu, proti zločinu, atd. Jedná se tedy o postoj, který známe z našeho každodenního života.

Řecké slovo ἀγρυπνέω (bdít), které používá svatopisec, označuje činnost někoho, kdo přenocuje na širém poli, kdo je pozorný k nočním zvukům. Nebo vyjadřuje člověka trpícího nespavostí, který se snaží marně usnout.

V biblickém myšlení můžeme postoj bdělosti chápat asi takto: Život tohoto světa přirovnáme k noci a my, Ježíšovi učedníci, jsme na stráží. Nespíme jako ostatní, ale zůstáváme vzhůru a jsme strážliví (1 Sol 5,6). Jestliže jsme dříve žili v temnotě hříchu a spali jsme, je třeba se probat ze spánku (Řím 13,11). Je zde Pánovo světlo a pravý učedník se chová jako syn světla a nese jeho ovoce (1 Sol 5,1).

Výstižně je bdělost vyjádřena v listě Římanům: “Víte, jaký je nyní čas: že už nastala hodina, kdy je třeba se probat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže, než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Vedme počestný život jako ve dne, ne v hodo-
váních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a v závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista” (Řím 13,11-14).

1. NEDĚLE ADVENTNÍ

Drazí přátelé, cílem bdělého postoje křesťanů je setkání s Pánem tváří v tvář. Setkání, na které se těšíme, na které se připravujeme. **Nikdo z nás nezná přesné datum Ježíšova druhého příchodu, nebo datum své vlastní smrti. Proto se z bdění stává způsob a “styl životního postoje”, ve kterém je dobré mít hodnoty a priority přesně určené.**

Nechápeme život jako čekárnu, ale je to cesta následování Božího Syna, ke kterému směřujeme. Je to život bdělého očekávání a bdělost je oko srdce, otevřené pro Pána, aby vidělo, jak přichází k nám v každém přítomném okamžiku a jak k nám skrze životní události promlouvá.

A tak na počátku adventní doby si dejme předsevzetí. Bojovat proti hříchu, proti závislostem, které mě odvádějí od Pána. **Dejme Ježíše na první místo každého dne.** Pravidelně se modleme za vše potřebné pro rodinu, církev i svět. Žijme ze svátostí, ve kterých se setkáváme s živým Bohem. A modleme se různě, protože právě Panna Maria je naším největším vzorem přípravy na setkání s Pánem.

Jan Křtitel

Mk 8, 5 - 13,33-37

Drazí přátelé,
adventní doba kterou právě prožíváme, je obdobím přípravy na příchod Pána Ježíše. V dnešním úryvku Markova evangelia se setkáváme s osobou, která má významnou roli v přípravě narození Božího Syna. Je to Jan Křtitel, předchůdce Mesiáše, který nás adventem provází a je naším velikým vzorem přípravy.

Už Janovo narození bylo zázračné, protože jeho rodiče Zachariáš a Alžběta děti mít nemohli. Lukášovo evangelium zde ukazuje, že Bůh jednal osobně. Rodiče dali chlapci dali jméno Jan, hebrejsky יוחנן, což znamená "Bůh je milosrdenství". V Bibli toto jméno znamená povolání, poslání, a tak Jan Křtitel svým působením (plněním svého poslání) ukazoval, že "Bůh je láska".

Dnešní úryvek evangelia popisuje, že Jan měl pouze nejprostší jídlo a jen nezbytný oděv. Pobýval na poušti a působil jako prorok. Lidé přicházeli zblízka i z dálky, aby si jej vyslechli, protože jeho řeč měla charisma i přesvědčení. Kromě ohnivých kázání Jan také křtil v řece Jordánu na odpuštění hříchů. Lidé k němu přicházeli, aby byli očištěni od svých nepravostí, a tak je připravoval na příchod Mesiáše.

Jan Křtitel je také přítel Ženicha (J 3,29). Podle židovské tradice úkolem přítele ženicha bylo umýt jej před svatbou. Tím Ženichem je Ježíš a Jan jej pokřtil, to znamená umyl, a připravil jej na jeho veřejné působení. Jan Křtitel je veliký prorok a také veliký kazatel. Přináší zvěst, kterou nikdo nechce poslouchat.

Jaké to je - přesvědčovat lidi, že problém ve světě není způsobený druhými lidmi, ale jejich chybou. Říci druhému, že je to jeho chyba, je proti dnešnímu marketingovému myšlení. Přesto Jan byl charismatický, pravdomluvný, a to co říkal, to také činil. Lidé zanechávali svých hříšných minulostí a šli blíže k Pánu.

V adventní době, ve které se nyní nacházíme, je Jan Křtitel naším vzorem přípravy na příchod Pána. Já bych se chtěl zamyslet nad dvěma skutečnostmi, které nás mohou oslovit:

2. NEDĚLE ADVENTNÍ

- **Janova prorocká služba.** Jan Křtitel ukazuje svým životem na Ježíše. Pěkně je to vyjádřeno u řeky Jordán, když poukáže na Krista a řekne: "Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa" (J 1,29). Janovi učedníci to uslyšeli a pak jim dovolil, aby následovali Ježíše.

Tato biblická událost je často zobrazena u křtitelnic. Také my jsme dostali při křtu mandát proroka (byli jsme pomazáni na kněze, proroka a krále).

Ukazujme, prosím, svým životem na Ježíše jako Jan Křtitel. Dnešním problémem často bývá, že mladí už nevěří v Boha. Zde vytrvejme jako Jan Křtitel a vydávejme nenásilné svědectví o Bohu. Proroci přece nejsou ti, co se chtějí za každou cenu líbit lidem, ale jde jim o Boha.

- **Janův vztah k Božímu Synu.** Jaký byl vlastně jejich vztah? Jan Křtitel to pěkně vyjádřil: "On musí růst, já však se menšit" (J 3,30). Janovo "já" se umenšovalo. Ježíše měl na prvním místě.

Pokora je klíčová ctnost, je to brána, přes kterou k nám přichází Bůh. Moje "já", ať se umenšuje a Ježíš, ať v mém životě roste.

Drazí přátelé, to je adventní pozvání: Pojďme společně s Janem Křtitelem za Ježíšem!

Prorok Izajáš

Iz 61,1-2a.10-11

Drazí přátelé,
třetí neděle adventní nese latinský název “gaudete” podle vstupní antifony při nedělní mši svaté. **“Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Pán je blízko”**. Tato neděle se také liší od ostatních adventních nedělí barvou, totiž růžovou, která zdůrazňuje předvánoční radost. Vánoce jsou blízko, proto se můžeme radovat, jak čteme v dnešním druhém čtení: “Stále se radujte! Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu”.

Dalším důležitým průvodcem adventní doby je prorok Izajáš, který žil v Jeruzalémě v 8. stol. př. Kristem. Celý svůj život kázal o Boží spravedlnosti, varoval před soudem nad hříchy a povzbuzoval vlastní lid tím, že jim připomínal, že je Bůh miluje, touží jim odpustit a chce oslovit ty, kteří mu zůstali věrní. Celé prorokovo dílo vede k povzbuzení a k důvěře v Hospodina za všech okolností života. Těžkosti života jsou zkoušky, ale Bůh se nás zastane pomůže nám.

Proč je ale kniha proroka Izajáše pro nás v adventní době tak důležitá? **Izajáš totiž nejvíce prorokuje o příchodu Mesiáše. Proto se mu také někdy říká evangelista Starého Zákona.** Izajáš předpověděl, že: “Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo... Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje. Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově...” (Iz 9). Nebo dalším známým úryvkem je: “Hle panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emmanuel, to je Bůh s námi” (Iz 7,14).

Před týdnem jsme četli výzvu Jana Křtitele: “Hlas volajícího na poušti. Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky” (Iz 40,3). A toto jsou i slova proroka Izajáše, která jsou v adventní době velice aktuální.

Připravit cestu Pánu, který chce přijít do našeho srdce. Tato slova lépe pochopíme, když je zasadíme do geografie Jeruzaléma, kde byla pronesena. Jeruzalém je obklopen Judskou pouští, která není rovinná a písčitá, ale je kopcovitá a kamenitá. Když měl Jeruzalém navštívit významný panovník, připravovala se mu cesta, aby byla rovná. Je to symbol našeho srdce.

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

To je ta adventní výzva: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky. Bojujme, drazí přátelé, proti hříchu!

Dnes čteme v prvním čtení: “Duch Hospodinův je nade mnou, proto mě pomazal, abych přišel přinést chudým radostnou zvěst, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným”. Úryvek ohlašuje radost chudým, uzdravení pro zraněné, osvobození pro spoutané. Začíná totiž “milostivé léto Hospodinovo”, které se v Izraeli slavilo každých 50 let a sloužilo k obnovení života. V tomto jubilejním roce se propouštěli otroci a lidé žili z toho, co se samo urodilo. Tato úroda pak byla znamením Boží milosti.

Tento úryvek z proroka Izajáše, který přečetl Ježíš v synagóze v Nazaretě na začátku svého veřejného působení, přehledně vyjadřuje celé jeho veřejné působení. Ježíš je zde pro chudé, bohaté, pro nemocné i zdravé, pro vězněné, atd. Ježíšovo spásitelné dílo je dáno všem.

Drazí přátelé, my se učme z těchto darů radovat.

K tomu nás vede naše víra i vědomí toho, že jsme spojeni s Ježíšem Kristem.

Panna Maria

Lk 1, 26 - 38

Drazí přátelé,
čtvrtá neděle adventní je ta poslední před Vánocemi a od 17. do 24. prosince čtení při bohoslužbě sledují bezprostřední přípravu na Narození Páně. Úryvky evangelia jsou vybírány z 1. kap. Matouše a z 2. kap. Lukáše a pojednávají o událostech, jež předcházely Kristovu narození. Dnešní úryvek Zvěstování Páně patří k těm základním, protože Panna Maria je v adventě naší průvodkyní.

Konstituce II. vatikánského koncilu o církvi *Lumen Gentium* o Matce Boží píše: *“V Marii je ukončena doba přípravy a začíná nová doba spásy. Svobodnou vírou a poslušností Bohu spolupůsobila ke spáse lidí. Jak učil sv. Ambrož: Bohorodička je vzor církve ve víře, lásce a dokonalém spojení s Kristem. Neboť v tajemství církve, která je plným právem také nazývána matkou a pannou, blahoslavená Panna Maria předchází jako vynikající jedinečný vzor jak panny, tak matky. Ve víře a poslušnosti totiž zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněna Duchem svatým, jako nová Eva, která nevěří starému hadu, nýbrž bez pochybnosti věří Božímu poslu”*.

Dnešní úryvek evangelia se odehrává v Nazaretě, který byl ve své době malý a bezvýznamný. Panna Maria byla už zasnoubena s Josefem, když za ní přišel anděl Gabriel a pozdravil ji: “Buď zdráva, milosti plná, Pán s tebou”. Tato slova dobře známe, když se je modlíme ve Zdravas Maria. Přesto si možná ani neuvědomíme, co znamená **“milosti plná”**. Řecké slovo **κεχαριτωμένη**, které se nachází v originálním textu, nepopisuje na prvním místě přirozenost Panny Marie - že byla od narození bez poskvrny hříchu. Řecké slovo **popisuje okamžik početí. Maria je naplněná milostí, když přijde do jejího lůna Boží Syn. Ona je omilostněná okamžikem početí.**

Jakou velikou radost musela Matka Boží později prožívat, když uvažovala nad andělovým pozdravem. Zároveň zde vnímáme velikou milost, kterou učinil Bůh lidstvu, když zcela zdarma a bez Mariiných zásluh posílá svého Syna na svět, aby ho vykoupil. Marie se ptá anděla, jak se vše stane, že muže nepoznává? Vše je ale Boží dílo, Duch Svatý na ni sestoupí a moc Nejvyššího ji zastíní.

Marie věří a nepochybuje, odpovídá andělovi: “Hle, jsem služebnice Páně, staň se mi podle tvého slova”.

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

Drazí přátelé, Panna Maria je největším vzorem při následování Hospodina. Její naslouchání hlasu Božímu je nám vzorem i v přípravě na vánoční svátky. Matka Boží má také pevné místo v naší víře. Prostředkem k budování vztahu s Bohem může být modlitba růžence - meditace nad jeho tajemstvími.

Budme jako Maria, která dokázala říci Bohu: “ať se mi stane podle tvého slova”.

Mezi největší ctnosti Panny Marie patří určitě pokora, se kterou vyznala před Alžbětou. Pokora, kterou vyjadřuje slovy: “Bůh shlédli na svou nepatrnou služebnici”. Pokora je ctnost, která dovoluje Bohu působit v životě člověka. Nemít na prvním místě pouze, “já” chci, “já” si myslím, “já” jsem přesvědčen.

Velikým projevem pokory je také svatá zpověď. Využijme předvánočního času ke svátosti smíření, ke smíření se s Bohem.

Panno Maria prosíme tě, nauč nás žít pro Ježíše a s Ježíšem, nauč nás pokoře, Pomoz nám se připravit nejen na Vánoce.

**zamyšlení nad texty
pro čtyři adventní neděle připravil
P. ThLic. Marek Kozák, Ph.D.**

SYMBOLY ADVENTU

ADVENTNÍ VĚNEC

Věnce ze zelených rostlin, stejně jako svíčky, se v Evropě symbolicky používaly už před příchodem křesťanství. Luteráni tento zvyk zavedli v šestnáctém století, ale nebyl to ještě současný adventní věnec. Tradice adventního věnce byla založena až v 19. století v Hamburku německým protestantským teologem Johannem Hinrichem Wichernem (1808–1881). Ten se mimo jiné zabýval městskou misíí a založil školu pro chudé děti. Ty se ho v předvánoční době každodenně ptaly, kdy už budou Vánoce.

V roce 1839 proto vyrobil předchůdce dnešních adventních věnců ze starého dřevěného kola, na něž nalepil 19 malých červených svíček pro všední dny a 4 bílé svíce pro neděle. Každý den se zapalovala další svíčka, v neděli velká bílá, v ostatní dny malá červená.

Zvyk se rozšířil nejdříve do německých protestantských sborů, měnící se počet svící se víceméně ustálil na dnes používaných čtyřech či pěti. Ve dvacátých letech dvacátého století se už uchytil i v německých katolických sborech. Dnes se již objevuje i v některých rodinách pravoslavného vyznání žijících na Západě.

ADVENTNÍ KALENDÁŘ

Jedním z jevů, které provázejí adventní dobu, jsou adventní kalendáře. Dříve, než se jejich podoba ustálila na obrázky s otevíracími okénky naplněnými kouskem čokolády nebo jinou drobností, bývaly adventní kalendáře uměleckými díly. První známý ručně vyrobený adventní kalendář pochází z roku 1851. První tištěný kalendář s malými barevnými obrázky přilepenými na lepence vyrobil „nechtěně“ v roce 1908 nápaditý mnichovský tiskař Gerhard Lang z Maulbronn, který byl spolumajitelem tiskárny Reichhold & Lang v Mnichově. Na vlastní náklady vytiskl vystřihovací kalendář s názvem „V zemi Ježíškově“. Tento „Mnichovský vánoční kalendář“ neměl ještě otevírací okénka, ale na počátku 20. století už Lang vydal první adventní kalendář s malými otevíracími dvířky.

Na adventních kalendářích, které následovaly, byly zobrazeny liturgické výjevy z Bible a vypadaly jako části vesnic nebo měst s důmyslně schovanými okénky. Byly vyráběny v malých dílnách z tvrdého papíru a ve svých okénkách skrývaly obrázky, veršiky nebo citace z Bible.

Adventní kalendář slavil úspěch po celém světě. Tento úspěch přerušila druhá světová válka, ale po válce zase přišel jeho rozmach. V padesátých a šedesátých letech 20. století se adventní kalendáře začaly objevovat na pultech většiny evropských zemí a každý národ si zanedlouho vytvořil svou vlastní variantu předvánočního kalendáře, charakterizující vkus a cítění dané země.

RORÁTY

Původ rorátních mší lze hledat v době vlády Karla IV. Panovník zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice liturgického zpěvu, a to zvláště v prostředí utrakvistického. Utrakvismus, jehož stoupenci se označovali jako utrakvisté či kališníci, je křesťanská konfese, která vzešla z české reformace a trvala až do rekatolizace po bitvě na Bílé hoře.

Roráty představují specifickou podobu ranní mariánské mše v době adventní. Typické české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí, nemají v evropské kultuře obdobu. Pro roráty je příznačné střídání chorálního zpěvu a menzurálních písní coby komentáře chorálního tématu. Označení „roráty“ pochází z introitu adventní votivní mše svatě k Panně Marii. Začíná se slovy: „Rorate coeli desuper“ (Rosu dejte, nebesa, shůry). Text celého zpěvu „Rorate coeli desuper“ je inspirován knihou proroka Izajáše (45,8).

Tradice rorátních zpěvů dosáhla svého vrcholu v 16. století. Rorátní zpěv provozovala zvláště literátská bratrstva. Literátská bratrstva byla mužská sdružení kostelních zpěváků, měšťanů a řemeslníků, která vznikala v Českých zemích kolem poloviny 15. století. V kostelech pro ně byly stavěny zvláštní literátské tribuny, pořizovali si nákladné, pěkně vyzdobené kancionály (které byly po zrušení bratrstev prodávány jako makulatury za zlomek ceny). Byli v nich sdružení laudisté (řemeslníci, pojmenování podle laudy - chvály).

Literátská bratrstva byla zrušena rozhodnutím Josefa II. v roce 1784. Po jeho smrti byl zákaz odvolán. Rušení bratrstev za josefínských reforem roku 1783 znamená také úpadek rorátů jako takových.

Od 20. století až do současné doby probíhají snahy alespoň o částečnou obnovu tradice rorátů.

O RORÁTECH S MUZIKANTEM A HUDEBNÍM HISTORIKEM MICHAЕLEM POSPÍŠILEM

První pokus vymýtít roráty ale překvapivě nemají na svědomí komunisté...

V 18. století se o to postaral Josef II. po nástupu na trůn. Navíc zrušil literátská bratrstva při chrámech a nechal rozprodat jejich majetek – tedy i zpěvníky a kancionály, které roráty kodifikovaly. Kniha, za kterou byste dříve koupili dvě vesnice, se najednou prodávala za zlatku. Naštěstí se našli chytří lidé, kteří je kupovali a vraceli na kůr. Po deseti letech Josef II. zemřel, na trůn usedl Leopold II. a roráty se vrátily v plné míře – zprvu jen trpěné, ale nikdo je už nezakazoval. Postupně se staly součástí občanské zbožnosti, která se tehdy nosila.

V 19. století pak naši obrozenci vydali roráty tiskem, aby si je lidé mohli zpívat. Ale ani to vlastně nebyla tak žhavá novinka – na Starém Městě pražském se už v roce 1619 domluvily tři farnosti a kapesní formu rorátů vytiskly. Dohledat můžeme i hodně rukopisných verzí, opisů rorátů, aby si je mohli zpívat i doma.

Na začátku minulého století pak vznikl zpěvník muzikologa Dobroslava Vorla. Ale tak jako při regotizaci otloukli architekti z chrámů barokní ozdoby a udělali novou gotiku, tak stejně – v nejčistším úmyslu očistit roráty od pozdějších nánosů – je Dobroslav Vorel upravil a vytiskl tak, jak se nikdy nezpívaly.

Pak ale přišel jejich úpadek s nástupem komunismu.

Téměř zmizely, ale v některých kostelech se urputně zpívaly, lidé si tuto tradici nechtěli nechat vzít. V hlavním městě jsme za komunistů chodili na roráty ke sv. Havlovi, kde P. Jiří Reinsberg spolu s Bohuslavem Korejsem, který je doprovázel na kůru, tvořili spolu s dalšími výbornou partu. Byly to krásné chvíle, i když jsme tam měli každý takového „anděla strážného“, jak jsme říkali estébákům číhajícím ve tmě.

Roráty se opět zpívají a jejich obliba evidentně roste. Čím si to vysvětlujete?

Není divu. K čemu jinému se mají lidé uchýlit, když už teď slyší při nákupech pořád dokola „dudlajdá“. Je to opravdu hrozná věc, která lidi zahlcuje. Všiml jsem si, že věřící pak už ani nechtějí zpívat nebo slyšet koledy, protože jich mají plné zuby. Pro svůj niternější advent si zkrátka nacházejí roráty.

*Velebí má duše Hospodina a můj duch jáásá v Bohu, mém Spasiteli.
Neboť shlédli...*

adventní kalendář

Přijměte pozvání k "k adventnímu kalendáři trochu jinak". Místo čokoládek: **tipy na děkování Pánu** za věci běžné, obyčejné, neobyčejné. Za vztahy, za setkání, za věci, za čas, za prožitky...

-
- 29.11. Poěkujme za nový den, za nový čas, který jsme dostali, za to, že jsme.
-
- 30.11. Za každodenní Ježíšovo pozvání: "Pojď za mnou!" Za to, že On je stále připravený, nachystaný. Že se nikdy neunaví. Že mu stojíme za to.
-
- 1.12. Za dar zraku. Za to, že vidím. Nebo za to, že mám brýle, které mi pomáhají vidět, pohybovat se. žasnout...
-
- 2.12. Za to, že mám, co jíst. Vděčnost za jídlo, byť obyčejné.
-
- 3.12. Za to, že mám kde bydlet. Za můj stůl, židli, postel...
-
- 4.12. Za televizi, rádio, za média, skrze která se mohou vzdělávat, bavit, být ve spojení se světem.
-
- 5.12. Vzpomeňme a poděkujme za dárek, který nám udělal velkou radost. Za člověka, který nám ho dal.
-
- 6.12. Vzpomeňme, kdy jsme někoho obdarovali, poděkujme, že jsme měli za co jej pořídit, že jsme mohli obdarovat.
-
- 7.12. Za zdravotní péči. Za sestry, lékaře, zdravotníky, personál. Za každé milé slovo, úsměv, povzbuzení, za každou tabletku, injekci, vyšetření, zákrok...
-
- 8.12. Za každou změnu v mém životě, která se zdála těžká, ale přinesla mně nebo blízkým něco dobrého.
-
- 9.12. Za pomoc, které se mi v pravou chvíli dostalo. Za člověka, který mi nezištně pomohl.
-

-
- 10.12. Za slovo, které mi dodalo naději, za povzbuzení, kterého se mi dostalo.
-
- 11.12. Za své dětství. Připomeňme si nějaký hezký zážitek. Co dobrého si nesu celý život?
-
- 12.12. Za "obyčejný svět", ve kterém žiji. Za každodenní rutinu, kterou mohu vykonávat.
-
- 13.12. Za to, že si mohu doma rozsvítit. Za to, že nežiji v temnotě. Radujme se ze Světla, které přichází do našich temnot.
-
- 14.12. Za vše, co jsem schopen/schopna dělat, konat. Za všechny běžné činnosti, které mohu vykonávat.
-
- 15.12. Za vztahy, které jsem mohl/a prožít. Za všechna setkání, za všechny lidi v mém životě.
-
- 16.12. Za humor, legraci. Vzpomeňme na situaci, kdy jsme se opravdu hodně nasmáli, kdy nám bylo opravdu veselo.
-
- 17.12. Za všechny naše předky, za generace před námi.
-
- 18.12. Za všechna správná životní rozhodnutí.
-
- 19.12. Za nějaký zázrak, který se mi v životě stal.
-
- 20.12. Za situaci, kdy jsem poznal/a, pocítila/a, že u Boha není nic nemožného.
-
- 21.12. Za dar přátelství. Za svou dobrou kamarádku, dobrého přítele. Za přátelství, která jsme prožili.
-
- 22.12. Za nějakou malou radost, milé slovo, povzbuzení.
-
- 23.12. Za čas, který jsme dostali. Za letošní neobvyklý advent. ("Hle, činím všechno nové.")
-
- 24.12. Za to, že jsem člověkem. Za moje lidství. Za to, že On se stal člověkem.
-

Ať otevřu ti dveře
a nejen o adventu,
ať přivítám tě vřele
a nenechám stát venku.
Že nemám uklizeno,
že nemám napečeno,
že ještě nesplněno,
co jsem si předsevzala?
Ale ty skromně čekáš přede dveřmi
a ptáš se: "Milá, otevřeš mi?"
Pak připravíme všechno spolu,
napečeme, uklidíme
i srdce
a pak u jednoho stolu
posedíme,
dáme kafe
a zjistíš, že to všechno klape,
že nepřicházím na volání,
že čekám.
Slyšíš to klepání?
Že stojím vždy za těmi dveřmi
a ptám se jen - zda otevřeš mi..."

SENIORSKÉ OKÉNKO

redakce:

Bc. Lenka Putzlacherová

Mgr. Ludmila Kaňoková

Vojtěch Orlík

Měsíčník **Seniorské okénko** vychází pouze
ve formátu PDF dokumentu.

Objednat si jej můžete zdarma na adrese:
seniori@doo.cz

Nemáte-li vlastní email, můžete poprosit
někoho ze svých blízkých o objednání
na jeho mailovou adresu
a případné vytištění.

 Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.